

Unitat 10.1. **Prevenió a la Unió Europea**

La Unió Europea és una entitat supranacional la finalitat de la qual és la integració econòmica dels estats que la componen.

L'ingrés de l'Estat espanyol com a estat membre va implicar la firma del Tractat d'adhesió als tractats de Roma i París, així com també, a totes les normes que els desenvolupen.

La Unió Europea està formada actualment per 25 estats membres que han decidit, de mutu acord, portar a terme determinades polítiques en comú cedint part de la seva sobirania nacional i dipositant-la en el si de les institucions comunitàries, en les quals participen i prenen decisions d'acord amb les normes que ells mateixos han fixat.

Les relacions entre els estats membres de la Unió es regulen pel denominat dret comunitari, que està jeràrquicament per sobre del dret de cada Estat. Aquest dret està format pels tractats constitutius de la Unió i per un conjunt d'actes jurídics aprovats per les seves institucions: el Consell, la Comissió i el Parlament Europeu.

Els actes jurídics aprovats per les institucions europees i que formen el dret comunitari són els següents:

1) Actes obligatoris

a) **Els reglaments**

- Són disposicions de caràcter general que emanen directament del Consell.
- Són actes jurídics de compliment obligat per a tots els estats membres.
- Són directament aplicables. Tenen efecte directe. No requereixen cap adaptació (transposició) de la legislació dels estats membres.
- Són publicats al Diari Oficial de la Unió Europea (DOCE) i entren en vigor la data que es determini o als vint dies de la seva publicació.
- El seu objectiu primordial és garantir l'aplicació simultània i uniforme del dret comunitari en tots els estats membres.
- Entre els diferents reglaments elaborats pel Consell en matèria laboral podríem destacar els següents:
 - *Reglament 2434/92, del Consell, de 27 de juliol de 1997 pel qual es modifica el Reglament 1612/82, relatiu a la lliure circulació de treballadors/es dintre de la Comunitat.*
 - *Reglament del Consell 1408/71, de 14 de juny,*

relatiu a l'aplicació de règims de la Seguretat Social als treballadors per compte propi i aliè.

– Reglament 2590/83, del Consell. De 17 d'octubre de 1983, relatiu a l'aplicació de la Decisió 83/561/CEE, referent a les funcions del Fons Social Europeu.

b) **Les directives**

- Són actes jurídics dirigits als estats membres. No són directament aplicables.
- Mitjançant les directives, el Consell o la Comissió demanen als estats membres de la Unió Europea que modifiquin o adaptin el seu dret intern en un termini determinat per, d'aquesta manera, poder assolir els objectius exposats per la directiva.
- La funció de les directives és harmonitzar les legislacions dels estats membres però sense arribar a unificar-les.
- Les directives són vinculants respecte als resultats que pretenen aconseguir, però deixen als estats membres la llibertat per escollir la forma i els mitjans per assolir-los.
- Entre les directives de matèria laboral podem destacar:
 - *Directiva 76/207, de 9 de febrer, en matèria d'ocupació i condicions de treball.*
 - *Directiva 75/129, de 7 de febrer sobre acomiadaments col·lectius.*
 - *Directiva 93/104/CEE, de 23 de novembre, relativa a determinats aspectes de l'ordenació del temps de treball.*
 - *Directiva 91/533/CEE, de 14 d'octubre, relativa a l'obligació de l'empresari/ària d'informar el treballador o treballadora de les condicions aplicables al contracte de treball.*

2) Actes no obligatoris

a) **Recomanacions**

- Es limiten a promoure determinats comportaments o actuacions en els estats membres.
- No tenen caràcter vinculant ni són obligatòries.
- S'utilitzen en els casos en què no es considera necessari l'adopció d'una norma obligatòria.
- Alguns exemples de recomanacions són els següents:
 - *Recomanació 66/484/CEE, de la Comissió Europea, destinada a fomentar l'orientació professional.*
 - *Recomanació 75/457/CEE, de 22 de juliol, relativa al principi de la setmana de 40 hores i al principi de quatre setmanes de vacances retribuïdes a l'any.*

b) **Dictàmens**

- Són actes jurídics emesos per institucions comunitàries en què s'expressa una opinió sobre un determinat assumpte o es realitza una avaluació.
- Normalment se sol·licita un dictamen en el transcurs del procés de presa de decisions relatives a un acte jurídic.